

گفت و گوی شهر آرامحله با علیرضا حسینی موسوی، فیلم ساز برتر مشهدی
که هم شاعر است، هم عکاس و هم داستان نویس

همه فن حریف

رضایور همراه شد و فرصت کسب تجربه های تازه را یافت. با مشورت ایشان راه خود را انتخاب و از عکاسی شروع کرد. عشق گرفتن عکس از محله های قدیمی شهر، باعث پدید آمدن چندین مجموعه عکس از معماری اطراف حرم مطهر شد. بناهایی که امروزه اثری از آن ها نیست. عکس هایی که به گفته حسینی، هنوز هم حرف های تازه ای دارند و مجموعه هایی ناب هستند. سه نمایشگاه انفرادی عکس و جوایز ارزنده بسیاری که او از جشنواره های کوچک و بزرگ خارجی کسب کرده است، ثمره عکاسی او در سال های نوجوانی و جوانی است.

این مردم نازنین محله قند آبکوه

روایت او درباره جایگاه خانواده اش در محله پدري و روزهای اول هنرمندی اش هم جالب است: «خانواده ما از معتمدان محل بودند و پدر بزرگم میرزا رسول، عموی بزرگم و پدر خدا بیامرز حاج مجتبی مورد اعتماد و احترام مردم محل بودند. مردم محله آن قدر به خانواده ما احترام می گذاشتند که وقتی در روزهای نوجوانی، خبر با عکسی از من و فیلم های کوتا هم در مطبوعات منتشر می شد، هر چند من چون خجالت می کشیدم، معمولاً روزنامه را در کیفم پنهان می کردم، بچه های محل آن روز نشریه را دست به دست می کردند و من با اطلاع از این امر تشویق می شدم.»

هم نشینی خبرنگار جوان با بزرگان عرصه هنر

روزهای نوجوانی و جوانی من به حضور در جلسات شعر و نقد داستان و خانه فیلم که نقد فیلم در آنجا صورت می گرفت و تولید فیلم و عکاسی گذشت. تجربیاتی که در روزهای اولیه جوانی، ثمراتی داشت و فیلم های من در جشنواره های مختلف داخلی و خارجی مطرح می شد و عکس های هنری ام نیز در جشنواره ها مورد توجه قرار می گرفت. در این میان، فرصت

حلال زاده به داییش می رود

«دایی من سعید فروردین خبرنگار صدا و سیما بود و هر وقت ایشان را در تلویزیون می دیدم، حس خوبی به من دست می داد. امروز هم مردم مشهد با صدای ایشان خاطره دارند. شاید اگر دایی ام خبرنگار نبود، من هم به این سمت و سونی رفتم و امروز بایک عنوان دیگر با من مصاحبه می کردید. این مثال که می گویند حلال زاده به داییش می رود، در مورد من صدق می کند.»

این اولین سخنانی است که حسینی موسوی درباره آغاز به کارش می گوید و در ادامه صحبتش، خود را این گونه معرفی می کند: «متولد شهر یور ۱۳۵۵ هستم. سال ۱۳۷۱ دوره یک ساله فیلم سازی را در انجمن سینمای جوان مشهد گذراندم و تا کنون ۳۷ عنوان فیلم کوتاه و سه فیلم بلند ساخته ام.»

عکاسی که به ثبت خاطرات شهرمان پرداخت

حسینی موسوی نوجوان که سودای دوربین و سینما را در سر می گذراند، در دوران دبیرستان و طرح کاد در آموزش و پرورش ناحیه ۴ بامر حوم استاد رضا

المیرا منشادی - کوچه پس کوچه های منطقه ما پر از آدم های بزرگ اما بی ادعاست. آدم های بزرگی که با ایده و فکرشان راه تازه ای را در فرهنگ و ادب منطقه مان باز کرده اند. یکی از این افراد سید علیرضا حسینی موسوی است که در محله جانباز اکنون و کارخانه قند سابق به دنیا آمده و بزرگ شده است اما این روزها ساکن کرج است. نام حسینی موسوی را ادب دوستان زیاد شنیده اند. فیلم ساز، عکاس، شاعر و داستان نویس بنام کشور که در کارنامه او نام فیلم هایی چون اثر، اسطوره سرخ، بوی باران، قاب های خالی و حاجی فیروز دیده می شود.

حسینی موسوی تا کنون سه نمایشگاه انفرادی عکس با عنوان گام اول در سال ۷۳، ضیافت چشم ها در سال ۷۵ و کوچه های بی تاک را در سال ۹۴ دایر کرده است. آثار هنری این فیلم ساز مشهدی در جشنواره های بزرگی چون سان پائولوی برزیل، تورنتوی کانادا و ویلا دو کند پر تغال، ویسینک ساپلنس هند و سالونیکای یونان دارای عناوین برتر شده است. آنچه در ادامه می خوانید، گوشه هایی از صحبت های حسینی موسوی است در روز هایی که کمتر فیلم می سازد و بیشتر فیلم می بیند.

